

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.973 van 21 december 2011
in de zaak A. 198.532/XIV-32.659**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat John Toury
 kantoor houdend te 1800 Vilvoorde
 Jean Baptiste Nowélei 13
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 17 december 2010, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 51.036 van 10 november 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 6485 van 28 januari 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 november 2011 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat John Toury, die verschijnt voor de verzoeker, en attaché Katrien Allyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt België binnen en verklaart zich op 1 februari 2010 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 29 juli 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 30 augustus 2010 tekent de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 10 november 2010 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep omdat de verzoeker niet verschenen is noch vertegenwoordigd op de terechtzitting. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele

vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950, (EVRM) juncto artikel 39/59, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) op.

Hij licht dit als volgt toe:

“Het beroep van verzoeker werd zoals uit de bestreden beslissing blijkt, verworpen omdat noch verzoeker, noch zijn raadsman aanwezig zou zijn geweest op de terechtzitting.

Dit gegeven dient ten stelligste te worden tegengesproken, aangezien verzoeker op de zitting werd vertegenwoordigd door zijn raadsman, doch de Raad om één of andere reden hiervan geen acte heeft genomen.

De raadsman van verzoeker kan zijn aanwezigheid aan de hand van 2 elementen aantonen, namelijk door het document dat bij aankomst door hem werd ingevuld, ondertekend en afgegeven aan de kamergriffier, en in het administratief dossier aanwezig is, alsook het feit dat de raadsman van verzoeker op dezelfde terechtzitting van 19 oktober 2010 in de zaak T.S. tegen CGVS, rolnummer RvB57 494, in dezelfde kamer loco Mr. Katrien Willoqué is opgetreden.

Dat hiervan wel acte werd genomen.

Dat onmiddellijk nadat de raadsman van verzoeker, de zaak T.S. tegen het CGVS voor Mr. Katrien Willoqué had behandeld, hij de behandeling heeft gevraagd van de onderhavige zaak.

Dat hij in onderhavig zaak kon volstaan met een verwijzing naar de schriftelijke procedure aangezien verzoeker zelf niet aanwezig was en er geen bijkomende opmerkingen, noch onduidelijkheden waren.

Dat de raadsman van verzoeker dan ook het nodige deed; Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bijgevolg het beroep niet op grond van artikel 39/59 § 2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen mocht verwerpen.

Dat van het optreden van de raadsman van verzoeker in de onderhavige zaak om onbegrijpelijke redenen blijkbaar geen acte werd genomen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelfs overging tot het verwerpen van het beroep.

Dat dit een schending uitmaakt van artikel 6 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens.

Dat artikel 6 van het Verdrag het volgende stelt:

"1. Bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging heeft een ieder recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld. De uitspraak moet in het openbaar worden gewezen maar de toegang tot de rechtszaal kan aan de pers en het publiek worden ontzegd, gedurende de gehele terechtzitting of een deel daarvan, in het belang van de goede zeden, van de openbare orde of nationale veiligheid in een democratische samenleving, wanneer de belangen van minderjarigen of de bescherming van het privé leven van procespartijen dit eisen of in die mate als door de rechter onder bijzondere omstandigheden strikt noodzakelijk wordt geoordeeld, wanneer de openbaarheid de belangen van een behoorlijke rechtspleging zou schaden.

2. Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, wordt voor onschuldig gehouden totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan.

3. Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, heeft in het bijzonder de volgende rechten:

a. onverwijld, in een taal die hij verstaat en in bijzonderheden, op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging;

b. te beschikken over de tijd en faciliteiten die nodig zijn voor de voorbereiding van zijn verdediging;

c. zich zelf te verdedigen of daarbij de bijstand te hebben van een raadsman naar eigen keuze of indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, indien de belangen van een behoorlijke rechtspleging dit eisen;

d. de getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen en het oproepen en ondervraging van getuigen à décharge te doen geschieden onder dezelfde voorwaarden als het geval is met de getuigen à charge;

e. zich kosteloos te doen bijstaan door een tolk, indien hij de taal die ter terechtzitting wordt gebezigd niet verstaat of niet spreekt."

Artikel 6 van het Verdrag garandeert het recht op een eerlijke procesgang. Het kan niet betwijfeld worden dat de verwerping van het beroep van verzoeker, een schending uitmaakt van artikel 6 van het Verdrag aangezien verzoeker wel werd vertegenwoordigd op de terechtzitting van 19 oktober 2010, doch hiervan geen acte werd genomen.

Dat bezwaarlijk te betwijfelen valt waarom de raadsman van verzoeker de zaak waarin hij zelf als dominus litis optrad, niet zou behandelen, terwijl hij wel het nodige deed in de zaak T.S. tegen het CGVS, waarin hij in naam van Mr. Katrien Willoqué optrad.

Dat gelet op de strijdigheid van de procesgang met artikel 6 EVRM, er reden toe bestaat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd 10 november 2010 te vernietigen. Dat immers de grond van de zaak — onterecht - niet werd beoordeeld.

Dat er nochtans gegeronde redenen bestaan om verzoeker het asielstatuut, of minstens het subsidiair beschermingsstatuut te verschaffen;

Dat verzoeker tot slot wenst op te merken dat op heden het arrest T.S. tegen het CGVS nog niet digitaal consulteerbaar blijkt, doch dat verzoeker zich het recht voorbehoud, dit arrest in de loop van de procedure mee te delen en aan zijn stukkenbundel toe te voegen."

5. In de toelichtende memorie herhaalt de verzoeker het middel.

Beoordeling

6. De Raad van State heeft, in navolging van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, reeds herhaaldelijk gesteld dat artikel 6 van het E.V.R.M. niet van toepassing is op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen. Het enige middel is in die mate niet-ontvankelijk.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier waarop de Raad van State vermag acht te slaan, met name uit het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van de vierde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 19 oktober 2010, blijkt dat noch de verzoeker noch iemand voor hem is verschenen. De verzoeker maakt geen melding van een klacht wegens valsheid tegen deze authentieke akte. De vaststelling of een raadsman al dan niet aanwezig was behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de feitenrechter en de Raad van State vermag als administratieve cassatierechter niet in de beoordeling van de feiten te treden. De verzoeker maakt geen schending van artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Het enige middel is in die mate, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van éénentwintig december tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen